

Fővárosi Ítéltábla
8.Pkf.26.498/2008/3.

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Komjáthy Miklós ügyvéd (.....) által képviselt, felperes neve (.....) kérelmezőnek - a Hajdú és Tóth Ügyvédi Iroda (....., ügyintéző: dr. Tóth K. Tibor ügyvéd) által képviselt,Zrt. (.....) ellenérdekű fél ellen - a Magyar Szabadalmi Hivatal M0503134/15. számú védjegy lajstromozását elrendelő határozatának megváltoztatása iránti ügyében a Fővárosi Bíróság 2008. május 5. napján kelt, 3.Pk.23.909/2007/5. számú végzése ellen az ellenérdekű fél 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

v é g z é s t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

Kötelezi az ellenérdekű felet, hogy fizessen meg a kérelmezőnek 15 nap alatt 12.000 (Tizenkettőezer) Ft másodfokú perköltséget.

Megállapítja, hogy az ellenérdekű félnek kérelmére 2.000 (Kettőezer) Ft másodfokú illeték visszatérítésének van helye.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság végzésével megváltoztatta a Magyar Szabadalmi Hivatal számú, védjegy lajstromozását elrendelő határozatát és a védjegybejelentési kérelmet elutasította. Az ellenérdekű felet kötelezte 53.250 Ft eljárási költség megfizetésére a kérelmező részére.

Indokolása szerint a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 4. § (1) bekezdés b) pontja alapján nem részesülhet védjegyoltalomban az ellenérdekű fél „DVD-i INTERACTIVE” ábrás megjelölése a 9., 16., 41. és 42. osztályokba tartozó áruk és szolgáltatások tekintetében, mivel az összetéveszthetőségig hasonlít a kérelmező hasonló árukra, szolgáltatásokra vonatkozó, korábbi elsőbbséggel tett „MULTIMEDIA DVD-M” ábrás védjegybejelentésére.

Ismertette, hogy az ellenérdekű fél védjegybejelentése szerint a 9. áruosztályba „hangok vagy képek rögzítésére, továbbítására, másolására szolgáló készülékek; számítógépprogramok és szoftverek; olyan DVD adathordozón lévő kiadvány, amely interaktív módon képes kommunikálni a felhasználóval, nem filmet tartalmaz, hanem filmrészletekkel kiegészített vagy anélküli menürendszerek sajátos kapcsolódásából kialakított multimédiás alkalmazások, szoftverek; lejátszható asztali DVD-n, számítógépen, valamint DVD-olvasásra képes konzol eszközön”

termékek tartoznak. A 16. osztályba „nyomdaipari termékek, tanítási és oktatási anyagok” áruk, a 41. osztályba a „nevelés; szakmai képzés; szórakoztatás; sport- és kulturális tevékenységek”, míg a 42. osztályba „tudományos és műszaki szolgáltatások; számítástechnikai hardver és szoftvertervezés és fejlesztés” szolgáltatások kerültek felsorolásra.

A kérelmező korábbi védjegybejelentése a 9. osztályban „olyan DVD-kiadvány, amely interaktív módon képes kommunikálni a felhasználóval, nem egy filmet tartalmaz csupán, hanem menürendszerek sajátos kapcsolódásából kialakított multimédiás alkalmazás, szoftverek” és 16. osztályba tartozó „nyomdaipari termékek” árukra vonatkozik.

Az elsőfokú bíróság a védjegy lajstromozását elrendelő hivatali határozat megváltoztatását eredményező döntése meghozatala során elsődlegesen az érintett árukat és szolgáltatásokat hasonlította össze.

Ennek eredményeként megállapította, hogy az ellenérdekű fél védjegybejelentésében megjelölt 9. és 16. áruosztály tekintetében a részleges azonosság, illetve hasonlóság kétségtelenül fennáll. Hangsúlyozta, hogy bizonyos áruk esetében még azok megnevezése is betű szerint azonos módon történt, míg a többiek esetében a közös rendeltetésük, műszaki, gazdasági vagy értékesítési jellemzőik miatt találta nyilvánvalónak a hasonlóságot. A 41. és 42. szolgáltatási osztályokat illetően az összetéveszthető hasonlóság alapjául az árukhoz, illetve szolgáltatásokhoz fűződő közvetlen kapcsolatot jelölte meg. Így például a szoftver kapcsolódik a szoftverfejlesztéshez, illetőleg a szoftver, mint áru kötődhet a neveléshez, képzéshez, szórakozáshoz kapcsolatos szoftverekhez. Ilyen esetekben pedig az áruk, illetve szolgáltatások azonossága, illetve hasonlósága alapján a vásárlók alappal következtethetnek arra, hogy az előállító, vagy forgalomba hozó ugyanaz a cég.

Ezt követően vizsgálta, hogy van-e a bejelentett megjelölésnek olyan eleme, amely a védjegytől a megkülönböztethetőséget egyértelműen biztosítja.

Álláspontja szerint a megjelölés és a védjegy meghatározó eleme egyaránt a fekete téglalap alapból kiemelkedő „DVD” jelzés, és ehhez az azonos elemhez kötőjellel kapcsolódik az „i”, illetve „M” betű. Az ellenérdekű fél megjelölésében a kérdéses jelzés alatt az „INTERACTIVE”, a kérelmező megjelölése fölött pedig a „MULTIMEDIA” kifejezés helyezkedik el, mindkettő a „DVD” jelzésnél kisebb betűvel. A fogyasztóra gyakorolt hatás alapján arra a következtetésre jutott, hogy a védjegy és a bejelentésben szereplő - azonos, illetve hasonló árukra vonatkozó - megjelölés az összetéveszthetőségig hasonlít a védjegyhez, ezért a fogyasztó feltételezheti, hogy ugyanazon védjegycsalád különböző tagjaival találkozhat.

A védjegy bejelentési kérelem elutasítása folytán a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte az ellenérdekű felet eljárási költség megfizetésére, az ügyvédi munkadíjat

illetően a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3), (4) és (5) bekezdései szerint határozott.

Az elsőfokú bíróság végzése ellen az ellenérdekű fél terjesztett elő fellebbezést a végzés megváltoztatása és a kérelem elutasítása érdekében. Megítélése szerint az elsőfokú bíróság végzése többszöri téves feltételezésen alapul, megalapozatlan indokolása ellentmond az Európai Unió jogelveknek és a gyakorlatnak is. Az előzmények, a felek előadásai, továbbá a hivatali határozat és az elsőfokú bíróság végzése részletes ismertetését követően kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság - bár helyes jogszabályi rendelkezésekre hivatkozott -, megállapításai ellentétesek a törvény alapelveivel és rendelkezéseivel, ezáltal jogszabálysértők.

Kiemelte, hogy a kérelmező nem jelölte meg 41. és 42. szolgáltatási osztályba tartozó nevelést, szakmai képzést, sport, tudományos és műszaki szolgáltatásokat. Ezek kifejezetten eltérnek a kérelmező által oltalmazni kért 9. áruosztályba tartozó termékektől. Emiatt e két osztályban az összetéveszthetőség kérdése fel sem merülhet, sőt eleve kizárt. Éppen ezért sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság e két áruosztályra vonatkozó tény nem állapított meg, bizonyítást nem folytatott le, amelyet a kérelmezőnek kellett volna felajánlania. Az áruk és szolgáltatások eltérősége miatt a fogyasztó szemszögéből nem látott jogszabályi alapot a további vizsgálódásra és nem tartotta helyesnek azt a következtetést sem, mely szerint a vásárlók az áruk és szolgáltatások hasonlósága alapján ugyanarra a cégre, mint előállítóra következtethetnek.

Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta a megjelöléseknek a termékeken való elhelyezkedését sem. Arra is hivatkozott, hogy termékborítókkal igazolta, miszerint a termékein a védjegy mellett feltüntette, hogy magyar nyelvű multimédiás szoftverekről van szó, és megjeleníti cégnevét is. Utalt arra, hogy vele ellentétben a kérelmező az eljárás során egyetlenegy termékét sem mutatta be.

Fenntartotta azt az eljárás során folyamatosan hivatkozott érvelését is, hogy a DVD árujelző, azonban az „I” és az „M” betű teljes eltérése markánsan különbözteti meg a két árut és a forgalmazót is. Az „INTERACTIVE” szó a „DVD” alatt helyezkedik el, míg a „MULTIMEDIA” elem a „DVD” felett látható, valamint eltérő a szavak jelentése, mérete és nagysága is.

Kitért továbbá arra, hogy a magyar fogyasztó az elmúlt évtizedben tudatosabb lett és jobban tájékozott, mint korábban volt. A fogyasztónak egyébként nincs ismerete arról, hogy védjegycsaládok létezhetnek, az elsőfokú bíróság ezt csak szakmai alapon, az iparjogvédelmi szakember szemével tévesen feltételezte.

A kérelmező észrevételeiben az elsőfokú bíróság végzésének helybenhagyását indítványozta.

A fellebbezés nem alapos.

A másodfokú bíróság az ellenérdekű fél fellebbezése alapján az elsőfokú bíróság végzését teljes terjedelmében bírálta felül, és azt minden tekintetben megalapozottnak találta.

A védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény 4. § (1) bekezdés b) pontja értelmében nem részesülhet védjegyoltalomban a megjelölés, amelyet a fogyasztók összetéveszthetnek a korábbi védjeggyel, a megjelölés és a védjegy azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt.

Az idézett jogszabályi rendelkezés alapján helyesen vizsgálta az elsőfokú bíróság az összetéveszthetőség lehetőségét egyrészt az érintett áruk és szolgáltatások, másrészt a védjegy és a megjelölés vonatkozásában.

Az áru- és szolgáltatási osztályok összefüggését illetően a másodfokú bíróság rámutat arra, hogy a bírói gyakorlat nemcsak a Nizzai Megállapodás szerinti osztályozásokon belüli árukat és szolgáltatásokat nem tekinti egymástól mereven elkülöníthetőnek, hanem az összetéveszthetőség kérdésében is komplex vizsgálatra törekszik, mert az egybevetendő megjelölések hasonlóságát az áruk és szolgáltatások hasonlóságával együtt veszi figyelembe. Ez azt is jelenti, hogy a megjelölt áruk és szolgáltatások hasonlóságának alacsonyabb fokát a védjegyek (megjelölések) hasonlóságának magasabb fokával kiegyenlítettnek tekintheti, és fordítva is ez a helyzet.

Mindezekre is figyelemmel a másodfokú bíróság teljes mértékben osztotta az elsőfokú bíróságnak az áruk, illetve szolgáltatások összetéveszthetőségére vonatkozó álláspontját.

Az összetéveszthetőségig való hasonlóság kérelmező védjegyének 9. osztályába és az ellenérdekű fél 9. áruosztályába tartozó termékek vonatkozásában megállapítható arra is tekintettel, ahogy arra az elsőfokú bíróság is helyesen hivatkozott, az érintett árukra vonatkozó megfogalmazás nagy része megegyező, szinte azonosan szerepel mindkét esetben a DVD adathordozón lévő, interaktív kommunikációra képes kiadványok, multimédiás alkalmazások. Nem vitatható az sem, hogy mindkét megjelölés a 16. osztályban feltünteteti a „nyomdaipari termékeket”, ezért ezzel kapcsolatban az érintett áruk azonossága is megállapítható. A fellebbezés is - bár az elsőfokú végzés teljes megváltoztatását kérte - csak a 41. és 42. osztályokat érintően fejtette ki érveit.

Az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a kérelmezői védjegy 9. osztályába sorolt szoftverek és az ellenérdekű fél árujegyzékének a 42. osztályba tartozó szoftver-tervezés és fejlesztés kapcsolatában a védjegyjogi hasonlóság egyértelműen megállapítható, mivel a kérdéses áruk és a szolgáltatások közvetlen kapcsolatban állnak egymással. Közismert, hogy az ellenérdekű fél árujegyzékének a 41. osztályba sorolt „nevelés; szakmai képzés; szórakoztatás; sport- és kulturális tevékenységek” szolgáltatások nyújtása során

gyakran kerül alkalmazásra DVD alapú multimédiás eszköz, vagy szoftver, így a kérelmezői védjegy árujegyzékének 9. osztályába sorolt áruival is helyes indokok alapján állapított meg hasonlóságot az elsőfokú bíróság, figyelemmel a megjelölések közötti hasonlóság mértékére is. Az érintett áruk és szolgáltatások hasonlósága, illetve részben azonossága - az elsőfokú bíróság által kifejtettek szerint - valamennyi osztály tekintetében fennáll.

Az elsőfokú bíróság azt is helyesen állapította meg, hogy a korábbi és a bejelentés szerinti megjelölés domináns eleme a fekete háttérben kiemelten elhelyezett fehér betűvel, speciális írásmóddal megjelenített „DVD” szóelem, valamint a kötőjellel mögé helyezett egy betűből álló toldat. Ehhez a döntő azonossághoz képest a kötőjelet követő betűk eltérése nem biztosítja a kellő megkülönböztethetőséget. Nem alkalmasak arra a szöveg fölött, illetve alatt elhelyezett, kisebb betűkkel ábrázolt „Multimédia” és az „Interactiv” szavak sem, mert bár jelentésük egymástól eltér, de az összetéveszthetőség lehetőségét hordozza amiatt, hogy e két szó egyezően latin eredetű, és azonosan összefüggésbe hozhatóak a számítástechnikával, ezért a dominánsan megjelenített DVD szóelem mellett az átlagos fogyasztó számára nem teszi lehetővé az egyértelmű elhatárolást.

A kifejtettek szerint a Vt. 4. § (2) bekezdés b) pontjában megfogalmazott kizáró ok megvalósulása folytán a védjegybejelentést helyesen utasította el az elsőfokú bíróság.

A fellebbezésben felhozott egyéb kérdéseknek, így a csomagolás vagy a cégnév megjelenítésére vonatkozó okfejtésnek a jogvita eldöntése szempontjából nem volt jelentősége, mert nem a védjegy tényleges használatát, hanem a megjelöléseknek a lajstrom szerinti állapotát kellett összevetni egymással.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla - a Vt. 79. §-a szerint irányadó Pp. 259. §-a és 253. § (2) bekezdése értelmében - az elsőfokú bíróság végzését lényegében helyes indokai alapján helybenhagyta.

Az eredménytelen fellebbezés következtében az ellenérdekű fél köteles másodfokú perköltség megfizetésére. A kérelmező jogi képviselőjének díját a Fővárosi Ítéltábla 32/2003.(VIII. 22.)IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése szerint a 4/A. § alapján árával növelten állapította meg.

A Fővárosi Ítéltábla észlelte, hogy az ellenérdekű fél a fellebbezésére összesen 14.000 Ft másodfokú illetéket rótt le, ezért az Itv. 39. § (3) bekezdés c) és 47. § (1) bekezdés szerint az államot megillető 3 % illetékhez képest különbözetként jelentkező 2.000 Ft visszatérítésének lehetőségéről kellett rendelkezni [Itv. 80. § (1) bekezdés i) pontja]. Az erre vonatkozó határozatot az Itv. 81. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság küldi meg az állami adóhatóságnak.

Dr. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

Dr. Fülöp Györgyi s.k.
s.k.
előadó bíró

Dr. Baka András
bíró

A kiadmány hitelül:
bírószági ügyintéző